

- Ponadto, mając na względzie jasne postanowienia decyzji C(2018)8890 final, a także brak w rozporządzeniu nr 1303/2013 przepisów, które ograniczałyby stosowanie stopy dofinansowania zatwierdzonej decyzją do bieżących lat obrotowych, Rumunia uważa, że poprzez brak zastosowania stopy dofinansowania w wysokości 85 % zatwierdzonej decyzją C(2018)8890 final zaskarżona decyzja narusza zasadę ochrony uzasadnionych oczekiwań.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia przewidzianego w art. 296 akapit drugi TFUE i zasady dobrej administracji
- Rumunia twierdzi, że obowiązek uzasadnienia przewidziany w art. 296 akapit drugi TFUE został naruszony, ponieważ zaskarżona decyzja nie wskazuje podstawy prawnej dotyczącej powodów, dla których Komisja wyłączyła, w odniesieniu do toku obrotowego 2017-2018, zastosowanie zwiększonego współczynnika procentowego stopy dofinansowania w wysokości 85 %, ustanowionej na mocy decyzji C(2018)8890 final.
- Ponadto Rumunia uważa, że wymijające stanowisko Komisji Europejskiej w procesie decyzyjnym zakończonym wydaniem decyzji C(2019)4027 final w połączeniu z opóźnioną odpowiedzią służb Komisji na kwestie podniesione przez władze rumuńskie stanowi naruszenie zasady dobrej administracji

Skarga wniesiona w dniu 6 sierpnia 2019 r. – Riginos Emporiki kai Mesitiki/EUIPO – Honda Motor (ONDA 1962)

(Sprawa T-548/19)

(2019/C 337/14)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Riginos Emporiki kai Mesitiki AE (Glyfada, Grecja) (przedstawiciel: adwokat V. Oikonomidis)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Honda Motor Co. Ltd (Tokio, Japonia)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego ONDA 1962 w kolorach białym, czarnym i niebieskim – zgłoszenie nr 15 419 559

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 27 maja 2019 r. w sprawie R 2384/2017-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości, w taki sposób, aby odwołanie zostało uwzględnione, a sprzeciw został oddalony w całości;

- obciążenie pozwanego całością kosztów wynikających z postępowań lub związanych z postępowaniami przed Wydziałem Sprzeciwów, Izbą Odwoławczą oraz niniejszym postępowaniem przed Sądem.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 94 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 95 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 8 sierpnia 2019 r. – Medac Gesellschaft für klinische Spezialpräparate/Komisja

(Sprawa T-549/19)

(2019/C 337/15)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Medac Gesellschaft für klinische Spezialpräparate mbH (Wedel, Niemcy) (przedstawiciel: P. von Czettritz, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga skierowana jest przeciwko art. 5 decyzji wykonawczej Komisji z dnia 20.6.2019 r. przyznającej na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 726/2004 ⁽¹⁾ pozwolenie na dopuszczenie do obrotu produktu leczniczego stosowanego u ludzi „Trecondi - treosulfan”.

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy: Zaskarżona decyzja jest dotknięta oczywistym naruszeniem prawa w ten sposób, że przy wykładni pojęcia „zadowolająca metoda” w rozumieniu art. 3 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 141/2000 ⁽²⁾ wbrew temu przepisowi zażądano od Trecondi danych w porównaniu z niedozwolonym wykorzystaniem melfalanu i cyklofosfamidu.
2. Zarzut drugi: Stanowi to również przekroczenie uprawnień dyskrejonalnych, ponieważ uwzględnienie niedopuszczonych do obrotu zastosowań stanowi naruszenie terapeutycznych narusza właściwe „Zawiadomienia Komisji dotyczącego stosowania art. 3, 5 i 7 rozporządzenia (WE) nr 141/2000 w sprawie sierocych produktów leczniczych” z dnia 18 listopada 2016 r. (2016/C 424/03) ⁽³⁾.